

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: **V. N.**
zastoupený Mgr. Evou Láskovou, Ph. D., se sídlem Heršpická 813/5,
639 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2025, č. j. KUKHK-27762/UP/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce podal dne 8. 4. 2025 žalobu, kterou se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí. Žalovaný tímto rozhodnutím změnil část výroku rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 12. 8. 2024, sp. zn. SZ MMHK/529328/2023 ST1/ZB, č. j. MMHK/464432/2024 ST1/ZB. Správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím uložil žalobci podle § 79 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) povinnost nahradit náklady za pořízení 13 ks

fotokopii podaného odvolání a náklady na doručení tohoto rozhodnutí částkou v celkové výši 414,50 Kč. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil část výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že žalobci byla uložena povinnost nahradit náklady za pořízení 13 ks fotokopii podaného odvolání a náklady na doručení tohoto rozhodnutí částkou v celkové výši 258,50 Kč.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně vyložil § 82 odst. 2 správního řádu, když na náklady žalobce vyhotovil potřebný počet stejnopisů odvolání. Podle jeho názoru měl správní orgán prvního stupně nejprve využít postup dle § 37 odst. 3 správního řádu a vyzvat jej k nápravě a možnosti doplnění kopií. Odkázal přitom na judikaturu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, jakož i na komentářovou literaturu, z níž dle žalobce vyplývá povinnost správního orgánu takovou výzvu učinit. Žalobce dále zdůraznil, že správní orgán prvního stupně s ním komunikoval také prostřednictvím e-mailu, a mohl jej tedy vyzvat i tímto méně formálním způsobem. Nesplněním této povinnosti se správní orgán dopustil nezákonného postupu.
3. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je správní orgán povinen postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu a vyzvat účastníka k odstranění vad podání, postrádá-li odvolání zákonné náležitosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53; dále též rozsudek ze dne 4. 5. 2023, č. j. 5 As 69/2022-17, zdůrazňující, že § 37 odst. 3 nenechává prostor pro uvážení). Dále žalobce poukazuje na Protokol o nahlížení do spisu ze dne 17. 3. 2025, z něhož dle žalobce plyne, že si žalovaný musel být vědom jak judikatury, tak i komentářové literatury, avšak přesto zvolil opačný výklad v jeho neprospěch. Žalobce vytýká, že napadené rozhodnutí se soustředí výlučně na poslední větu § 82 odst. 2 správního řádu a pomíjí souvislost s § 37 odst. 3 správního řádu. Tím mělo dojít k porušení zásad zákonnosti, nestrannosti, také ke vzniku zbytečných nákladů, neboť postačovalo adresovat výzvu (i e-mailem) zmocněnci žalobce ve správním řízení, Dipl.-Ing. et Ing. J. N. (dále jen „zmocněnec žalobce ve správním řízení“), jakož i k porušení zásady dle § 4 správního řádu, dle které má být veřejná správa službou veřejnosti.
4. Žalobce dále namítá, že při vedení správního spisu ve vztahu k řízení o společném stavebním povolení „Novostavba rekreačního objektu“, č. j. KUKHK-27764/UP/2024 (AK), jakož i ve věci úhrady za provedení kopií došlo k řadě pochybení, která mají vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Tvrdí, že úřední záznamy vyhotovené oprávněnou úřední osobou Mgr. K. A. obsahují rozpory a byly do spisu založeny opožděně. Mezi protokolem o nahlížení do spisu ze dne 18. 11. 2024, jenž nezachycuje žádné výhrady k chování žalobce, a následně vyhotoveným úředním záznamem Mgr. A. ze dne 18. 11. 2024, který naopak nevhodné chování žalobce popisuje, existuje podle něho zásadní rozpor. Úřední záznam byl navíc sepsán jednostranně a opožděně.
5. Další pochybení žalobce spatřuje v porušení zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, neboť dotčený úřední záznam nebyl opatřen jednoznačným identifikátorem a evidence dokumentů neodpovídá zákonným požadavkům. Obsah úředního záznamu pak žalobce hodnotí jako neprofesionální a jednostranný. Pokud by k popisovanému incidentu skutečně došlo, měl být podle něj zachycen přímo v protokolu o nahlížení.

6. Mgr. K. A. podle žalobce navíc poskytla rozporná vysvětlení k okolnostem vzniku předmětného záznamu, přičemž se odvolávala i na konferenci o agresivitě klientů veřejné správy, která se však konala až po předmětných událostech, a proto ji nelze použít jako oporu takového postupu. Konečně žalobce odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02, podle nějž úřední záznam představuje jednostranný úkon správního orgánu, jenž nemá povahu veřejné listiny. V této souvislosti žalobce poukazuje na to, že on jakožto účastník řízení neměl žádný vliv na vyhotovení úředního záznamu, neměl možnost se s úředním záznamem seznámit, vyjádřit se k němu a v případě, že by nebyl vložen do spisového materiálu, nevěděl by, že vůbec vznikl. Tímto jednáním Mgr. A. naplnila podmínky pro vyloučení z projednávání a rozhodování ve věci dle § 14 správního řádu, neboť shora uvedeným úředním záznamem projevila zásadní obavy o své zdraví a bezpečnost, čímž potvrdila negativní postoj k žalobci. Tento nesprávný postup vedl k vydání napadeného rozhodnutí, které rozhodlo v neprospěch žalobce.
7. Žalobce dále zpochybňuje důvěryhodnost správního orgánu v souvislosti s evidencí komunikace mezi účastníkem řízení a úřední osobou, jakož i samotným rozhodováním ve věci. Tvrdí, že z údajů o identifikátoru dokumentu (JID 123305/2024/KHK) vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vypracováno již v roce 2024, avšak formálně bylo vydáno až dne 5. 3. 2025, kdy již původní oprávněná úřední osoba Mgr. K. A. na správním orgánu nepracovala. Žalobce se domnívá, že rozhodnutí fakticky vypracovala právě Mgr. A., která je rovněž autorkou sporného úředního záznamu, jenž podle něj vykazuje znaky libovůle. Nová oprávněná úřední osoba Ing. J. S. měla podle žalobce na vypracování rozhodnutí k dispozici pouze dva pracovní dny, což považuje za nadstandardní lhůtu s ohledem na samotné řízení. Na základě žádosti o informace podané dne 13. 3. 2025 žalobce zjistil z transakčních logů, že práce na napadeném rozhodnutí probíhala ve dnech 11. 12. 2024, 3. 2. 2025 a 5. 3. 2025, přičemž pouze poslední úprava byla provedena novou úřední osobou. Z toho dovozuje, že rozhodnutí nemohla vypracovat Ing. S., která je pod ním podepsaná, nýbrž Mgr. A., jejíž předchozí působení ve věci žalobce považuje za podjaté. Tento postup podle něj vyvolává pochybnosti o zákonnosti rozhodnutí i o nestrannosti správního orgánu.
8. Žalobce shrnuje, že úřední osoba, Mgr. K. A., porušila základní zásady správního řízení, zejména nestrannost (§ 4 odst. 1 a 2), rovné postavení účastníků (§ 6 odst. 2), povinnost zjistit dostatečně skutkový stav (§ 8 odst. 1), mlčenlivost (§ 13 odst. 1, § 69) a pravidla pro vyloučení z projednávání věci (§ 14 odst. 1 a 4). Žalobce tvrdí, že tímto jednáním došlo k zásadnímu znevýhodnění účastníka řízení, ohrožení jeho pověsti a cti, přičemž Mgr. A. neměla na napadeném rozhodnutí pracovat, dokud nebyl její postup řádně prošetřen.
9. Žalobce také namítá, že správní orgán pochybil při manipulaci se spisovým materiálem. Tvrdí, že bylo se spisem nevhodně manipulováno, když jej Mgr. A. odnesla mimo úřad v úředních hodinách z osobních důvodů, konkrétně k lékaři. Tento postup podle žalobce porušuje řadu ustanovení správního řádu, zejména § 4 odst. 1, § 8 odst. 1, § 13 odst. 1, § 17 a § 63, neboť nebyla zajištěna bezpečnost dokumentace, důvěrnost informací, ochrana osobních údajů ani právo účastníka na nahlížení do spisu.
10. Žalobce z výše uvedených důvodů navrhuje, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Předmětem soudního přezkumu je napadené rozhodnutí, jímž žalovaný změnil část výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že žalobci uložil povinnost nahradit náklady za pořízení 13 ks fotokopií podaného odvolání a náklady na doručení tohoto rozhodnutí částkou v celkové výši 258,50 Kč.
15. Při posuzování žalobních námitek soud vycházel z následující právní úpravy.
16. Dle § 82 odst. 2 správního řádu *„[o]dvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“*
17. Dle § 37 odst. 3 správního řádu *„[n]emá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“*
18. Dle § 79 odst. 6 správního řádu *„[p]ovinnost nahradit náklady řízení, které by jinak správnímu orgánu nebyly vznikly, může správní orgán uložit tomu, kdo jejich vznik způsobil porušením své povinnosti.“*
19. Žalobce v řízení namítal, že správní orgán pochybil, když ho nevyzval k doplnění chybějících stejnopisů odvolání dle § 37 odst. 3 správního řádu a místo toho rovnou sám pořídil kopie a uložil žalobci uhradit náklady podle § 79 odst. 6 správního řádu. V této souvislosti poukazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu (zejm. rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2009, čj. 1 As 4/2009-53) a odborný komentář, z nichž dle něj plyne povinnost správního orgánu vyzvat odvolatele k odstranění vad podání. Krajský soud předně konstatuje, že obecně skutečně platí, že postrádá-li podání zákonem předepsané náležitosti, správní orgán musí postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu a vyzvat podatele k odstranění vad nebo mu s odstraněním vad pomůže. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 4. 5. 2023, č. j. 5 As 69/2022–17 rovněž zdůrazňuje, že toto ustanovení „nenechává správnímu orgánu žádný prostor pro vlastní uvážení, zda vadu podání bez dalšího ‚přejde‘, či aktivně vyzve podatele k odstranění vady (...) Správní orgán musí v tomto ohledu být aktivní, tedy musí odvolatele vyzvat k odstranění vad či mu s jejich odstraněním jinak pomoci“. Neuplatnění postupu podle § 37 odst. 3 u neúplného odvolání je zpravidla považováno za závažné porušení, které může mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci.

20. Krajský soud však zdůrazňuje, že je vždy podstatné, o jakou vadu odvolání se jedná. Ve všech judikátech, které žalobce označil na podporu svých tvrzení, a na která v žalobě odkazuje, šlo typicky o tzv. blanketní odvolání, tedy odvolání postrádající odůvodnění či jiné obsahové náležitosti. Taková vada může zasáhnout do práv odvolatele, neboť správní orgán by rozhodoval, aniž by znal jeho konkrétní námitky, což odporuje právu na spravedlivý proces.
21. V souzené věci je ovšem situace zásadně odlišná, neboť žalobcovo odvolání netrpělo nedostatky obsahovými, nýbrž pouze formálními (nepředložil potřebný počet jeho stejnopisů). Tato vada nijak nebránila věcnému vyřízení odvolání. Žalovaný měl k dispozici kompletní podání žalobce, a mohl tedy přezkoumat napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Absence kopií tedy neohrozila uplatnění práv žalobce v odvolacím řízení, na rozdíl od chybějících náležitostí typu odvolacích důvodů. Nutnost učinit výzvu k odstranění vad dle § 37 odst. 3 správního řádu tak dopadá výlučně na obsahové vady podání, nikoliv na ty formální, jako je například podání odvolání bez potřebného počtu stejnopisů. Správní řád pro tento případ stanoví v § 82 odst. 2 jasný postup, kterým se musí správní orgán řídit. Podle tohoto ustanovení je správní orgán povinen vyhotovit potřebný počet stejnopisů odvolání na náklady účastníka, aniž by byl tento postup podmíněn předchozím vyzváním účastníka.
22. Pokud jde o žalobcem zmiňovanou komentářovou literaturu, Vedral, J.: Správní řád: Komentář. II. Vydání, Praha 2012, str. 722, dle které „*Nepodá-li účastník řízení správnímu orgánu potřebný počet stejnopisů odvolání, vyzval by ho správní orgán k jejich doplnění, a pokud by tak učinil, vyhotovil by je na náklady odvolatele*“, krajský soud konstatuje, že komentářová literatura není pro soud závazná a argumenty (právní názory autorů komentáře) v ní uvedené mohou mít při rozhodování soudů toliko podpůrnou povahu danou svou přesvědčivostí a propracovaností (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 6 Ads 138/2022 - 37). Krajský soud rovněž poukazuje na podmiňovací způsob žalobcem použité části odborného komentáře, který zakládá možnost správního orgánu podatele vyzvat k doplnění potřebného počtu stejnopisů odvolání, nikoliv však povinnost. Další komentářová literatura naopak jasně uvádí, že v případě nepodání potřebného počtu stejnopisů odvolání, vyhotoví je správní orgán na náklady podatele (srov. např. JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 82 [Náležitosti odvolání]. In: JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 629, marg. č. 21; POTĚŠIL, Lukáš. § 82 [Náležitosti odvolání]. In: POTĚŠIL, Lukáš, HEJČ, David, RIGEL, Filip, MAREK, David. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 459, marg. č. 42.), ostatně přesně tak, jak tato povinnost vyplývá přímo ze zákonného ustanovení.
23. Výjimku z povinnosti předložit potřebný počet stejnopisů odvolání představuje situace, kdy je odvolání podáváno elektronicky. V takovém případě není nutné, aby bylo podání učiněno v listinné podobě ani v odpovídajícím počtu stejnopisů. V projednávané věci však žalobce podal odvolání v listinné podobě, aniž připojil potřebný počet stejnopisů. Uvedená výjimka se na něj proto nevztahuje.
24. Krajský soud uzavírá, že správní orgán nepochybil, když nevyzval žalobce k doplnění chybějících stejnopisů dle § 37 odst. 3 správního řádu. Tento postup nemohl mít vliv ani na zákonnost odvolacího řízení. Žalovaný se odvoláním zabýval meritorně a sám napravil dílčí pochybení prvostupňového orgánu (snížil původně vyčíslenou částku z 414,50 Kč na 258,50 Kč). Napadeným rozhodnutím pak byla žalobci uložena povinnost nahradit

náklady za pořízení kopií v souladu se správním řádem. Správní orgán tedy postupoval v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu, když vyhotovil chybějící kopie odvolání na náklady žalobce. Za těchto okolností krajský soud neshledal tuto námitku důvodnou.

25. Krajský soud se dále zabýval i zbývajícimi žalobními body. Nejprve obecně připomíná, že žalobce je povinen formulovat v žalobě řádné žalobní body obsahující dostatečně konkrétní skutkové a právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2024, č. j. 9 As 277/2023-53 „[k]valita žalobních námitek navíc předurčuje kvalitu jejich vypořádání a není povinností ani oprávněním soudu za účastníka řízení domýšlet jeho argumentaci. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu a přebíral by roli advokáta (srov. např. rozsudky NSS ze dne 26. 5. 2016, č. j. 2 Azs 113/2016-26, či ze dne 21. 5. 2018, č. j. 7 As 128/2018-17). Jedná se o odraz dispoziční zásahy, kterou je řízení před správními soudy ovládáno. Po žalobci není požadována znalost právních předpisů, musí však konkrétně vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Požadavky na obsahové vymezení žalobních bodů mají zaručit také rovnost procesních stran v řízení, neboť umožňují druhé straně seznat, k čemu se má vlastně vyjádřit. V případě, že žalobce vznesl v žalobě pouze obecné námitky vycházející z představy, že je evidentní, v čem spočívá zásah do jeho práv, případně takový zásah popíše pouze obecně, jde to k jeho tíži. Soudy nejsou povinny ani oprávněny za žalobce dotvářet příliš obecné žalobní námitky. Tím by porušily nejenom jednu ze základních zásad správního soudnictví, tj. zásadu dispoziční, ale rovněž by porušily zásadu rovnosti účastníků řízení.“
26. Soudy ve správním soudnictví současně poskytují ochranu pouze veřejným subjektivním právům. Žalobce tedy může namítat jen takovou nezákonnost rozhodnutí správního orgánu, kterou je zasažen ve svých právech. Podmínkou úspěchu žaloby je tak zjištění tvrzeného zásahu do žalobcových práv nezákonností posuzovaného rozhodnutí. Nikoliv každá nezákonnost rozhodnutí tak vede k jeho zrušení, nýbrž jen ta, která žalobce zasáhla v jeho veřejných subjektivních právech nebo v jeho právní sféře (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2024, č. j. 9 As 277/2023-53).
27. Krajský soud zdůrazňuje, že předmětem soudního přezkumu je pouze napadené rozhodnutí týkající se náhrady nákladů za pořízení kopií odvolání, a nikoliv rozhodnutí týkající se stavebního řízení pod názvem „Novostavba rekreačního objektu“ Hradec Králové, Malšova Lhota, č. j. KUKHK-27764/UP/2024 (AK).
28. V dalším žalobním bodu žalobce namítá porušení povinností podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, konkrétně to, že napadené rozhodnutí postrádá řádný identifikátor dokumentu. Ani tuto námitku neshledal krajský soud důvodnou. I kdyby skutečně došlo k administrativnímu pochybení spočívajícímu v opomenutí identifikátoru, taková vada nesměruje proti zákonnosti výroku napadeného rozhodnutí o nákladech řízení. Nejde tedy o pochybení, jež by se projevilo zásahem do sféry žalobcových veřejných subjektivních práv, a nemůže proto mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
29. Žalobce dále poukazuje na to, že Mgr. A. odůvodnila pořízení úředního záznamu s odkazem na konferenci týkající se agresivity klientů ve veřejné správě; podle žalobce šlo o

irelevantní či podjatou argumentaci. Ani zde však žalobce nekonkretizuje, jakým způsobem měla zmínka o konferenci ovlivnit zákonnost rozhodnutí o nákladech řízení. Tato námitka představuje spíše obecnou polemiku s postojem Mgr. A., než konkrétní tvrzení o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Uvedená argumentační linie se tedy znovu zcela míjí s předmětem soudního přezkumu a nemůže mít na napadené rozhodnutí žádný vliv. Krajský soud proto uzavírá, že ani tato námitka nemůže být důvodná.

30. Žalobce namítá, že úřední osoba Mgr. A. byla v dané věci podjatá a nelze považovat její postup za nestranný. Z napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že Mgr. A. napadené rozhodnutí nevydala, neboť bylo vydáno a podepsáno Ing. S. jako příslušnou vedoucí úřední osobou. Navíc žalovaný vydal dne 27. 2. 2025 usnesení, č. j. KUKHK-27764/UP/2024 (AK), kterým rozhodl o námitce podjatosti zmocněnce žalobce ve správním řízení tak, že Mgr. K. A. není vyloučena z projednávání a rozhodování v odvolacím řízení vedeném žalovaným, pod sp. zn. KUKHK-27764/UP/2024 (AK), toto usnesení bylo následně potvrzeno rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 2. 6. 2025, č. j. MMR-42294/2025-83. Nadto krajský soud dodává, že nikoli každá námitka podjatosti je bez dalšího způsobilá zpochybnit nepodjatost úřední osoby (srov. 9 As 70/2019-34). Krajský soud proto tuto námitku hodnotí jako nedůvodnou.
31. Žalobce dále zpochybňuje pravost i správnost vyhotovení napadeného rozhodnutí s tím, že je podepsáno sice Ing. S., ačkoli jej dle žalobce ve skutečnosti vyhotovila Mgr. A.. Správné rozhodnutí je vždy přičitatelné správnímu orgánu a za jeho obsah odpovídá úřední osoba, která je oprávněna rozhodnutí podepsat. Není nijak neobvyklé ani protiprávní, že na přípravě podkladů či konceptu rozhodnutí se podílí více zaměstnanců úřadu; podstatné je, že rozhodnutí samotné vydala a podepsala k tomu zmocněná úřední osoba (v daném případě vedoucí odboru Ing. S.). Žalobce netvrdí, že by Ing. S. nebyla k podpisu rozhodnutí kompetentní a neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly její oprávnění rozhodnutí vydat. Krajský soud proto ani tuto námitku neshledal důvodnou, neboť se zjevně míjí s posuzovanou zákonností napadeného rozhodnutí.
32. Žalobce dále namítá, že v průběhu správního řízení mělo dojít k manipulaci se spisem, když si jej úřední osoba odnesla mimo úřad v úřední hodiny. Ani zde však žalobce netvrdí, že by případná manipulace se spisem mohla jakkoli ovlivnit napadené rozhodnutí. Krajský soud tak uzavírá, že uvedená manipulace se spisem nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ani nemohlo dojít k zásahu do žalobcových práv. Navíc ze spisového materiálu vyplývá, že dotyčná úřední osoba byla následně poučena nadřízenou úřední osobou v rámci interní komunikace o správné manipulaci se spisovým materiálem. Jak již bylo výše uvedeno, soudní přezkum slouží k ochraně veřejných subjektivních práv a pouze taková pochybení správního orgánu, která se projeví zásahem do práv žalobce, mohou vést ke zrušení rozhodnutí. V daném případě však k porušení práv žalobce nedošlo, a námitka se rovněž zcela míjí s předmětem řízení. Proto námitka není důvodná.
33. Krajský soud uzavírá, že v otázce pořízení chybějících kopií stejnopisů odvolání na náklady podatele postupoval správní orgán v souladu se zákonem (§ 82 odst. 2 správní řád). Ostatní žalobní námitky krajský soud shledal buď natolik obecnými, že neumožňují věcný přezkum, anebo se míjejí s předmětem tohoto řízení.

V. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 28. srpna 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu